

РЕШЕНИЕ

№ 4537

гр. София, 24.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 11.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Дешев, като разгледа дело номер **832** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт №08.11.2010 година,потвърден с Решение №27/06.01.2011 година на Директор на Дирекция” ОУИ”.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт.Твърди се,че съдебната практика е безкрайна и противоречива относно това дали следва да се изследва въпросът за произхода на стоката и от там да се признава право на данъчен кредит. Сочи се още, че в хода на ревизията е доказан произходът на стоката. Иска се отмяна на ревизионния акт в обжалваната част и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,жалбоподателят-,, [фирма] [населено място],редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК,се представлява от адвокат Ш.,редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и претендира сторените по делото разноски.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция”Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт А., редовно упълномощена,която оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП-прокурор Дешев изразява становище за неоснователност на предявената жалба.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото

доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложеното Удостоверение за актуално състояние,е видно,че жалбоподателят е действащ с основен предмет на дейност подробно посочен в Удостоверението и се управлява от едноличния собственик на капитала- И. Д. И..

Със Заповед № 1438/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място] Е. К. е назначен за държавен служител на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП-, считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 178/30.12.2009 година на Изпълнителен директор на НАП, Е. К. Д. е преназначен от длъжността- Началник сектор в ТД на НАП- С.- област за началник сектор с изнесено работно място-С.- област, считано от 01.01.2010 година.

Със Заповед за възлагане на ревизия № 1004932/14.06.2010 година Е. К. Д. на длъжност- Началник сектор” Ревизии”в Дирекция” Контрол на ТД на НАП- С. възложил да бъде извършена ревизия на К- [фирма] [населено място], определил състава на ревизиращия екип- Р. Е. К. на длъжност-Главен инспектор по приходите и ръководител екип, М. П. П.- на длъжност старши инспектор по приходите и С. Х. Х.- на длъжност- инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- ДДС- за периода-01.10.2009 година -30.04.2010 година, срока ,в който следва да завърши ревизията- до три месеца ,считано от връчване на заповедта за възлагане.

Последната е връчена лично срещу подпис на пълномощник на ревизирия данъчен субект на 21.06.2020 година.

На 05.10.2010 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад № 1004932, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирия данъчен субект по видове и по периоди,подробно посочени в него.

На 06.10.2010 година ,органите по приходите,включени в състава на ревизиращия екип изготвили Уведомление за съставен ревизионен доклад до органа възложил ревизията.

Ревизионният акт е връчен лично срещу подпис на 07.10.2010 година на едноличния собственик на ревизирия данъчен субект/ видно от разписката, неразделна част от ревизионния доклад, приложена на лист 62 от делото.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К-1004932/07.10.2010 година , органът,възложил ревизията – Е. К. Д. на длъжност Началник сектор” „Ревизии” в Дирекция” Контрол” на ТД на НАП- С. определил за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на жалбоподателя-Р. Е. К.- на длъжност-Главен инспектор по приходите.

На 26.10.2010 година, ревизирия данъчен субект,депозирал възражение срещу съставения ревизионен доклад,в което подробно посочил несъгласието си с предложението за установяване.

Заповедта за определяне на компетентен орган е връчена лично срещу подпис на управителя на ревизирия данъчен субект на 05.11.2010 година.

На 08.11.2010 година, Р. Е. К. на длъжност- Главен инспектор пи приходите издал обжалвания Ревизионен акт №, с който установил задълженията на ревизирия данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него. Ревизионният акт е връчен лично срещу подпис на управителя на ревизирия данъчен субект на 06.11.2010 година/ видно от разписката, неразделна част от ревизионния акт, приложена на лист 8 от делото/.

Срещу издадения ревизионен акт, дружеството жалбоподател депозирало жалба на 23.11.2010 година до Директор на Дирекция "ОУИ", а последният с Решение № 27/06.01.2011 година потвърдил обжалвания ревизионен акт.

Решението е връчено лично на управителя на ревизирувания данъчен субект на 12.01.2011 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в два броя папки приложения.

По делото е назначена, изслушана и оспорена от процесуалния представител на жалбоподателя съдебно-счетоводна експертиза, в която вещото лице е дало отговор на въпросите, поставени му като задача.

Разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

Поради оспорване на първоначалната съдебно-счетоводна експертиза, по делото е назначена повторна съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от друго вещо лице и неоспорена от страните. В заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача.

Разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156, ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна по съображения, различни от сочените в нея.

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му - това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160, ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №08.11.2010 година, е издаден от некомпетентен орган. На първо място, ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия, издадена от Е. К. Д. на длъжност-Началник "Сектор" с посочена в заповедта ТД на НАП С. От приложената Заповед от 30.12.2009 година, лицето Е. К. Д. е преназначен от длъжността- Началник сектор от ТД на НАП С.- област на длъжността- Началник сектор в ТД С. с изнесено работно място-С.-област, считано от 01.01.2010 година. Адресът за кореспонденция на жалбоподателя респективно на това, компетентна по смисъла на чл.8 от ДОПК е териториалната дирекция по седалището на местното юридическо лице, който в случая и от представеното удостоверение за актуално състояние е [населено място], а адрес, извън [населено място]. На следващо място, адресът по чл.28 от ДОПК е адресът на управление - за местните юридически лица, регистрираните търговски представителства и клоновете на чуждестранни лица, освен ако в регистър БУЛСТАТ не е вписан друг адрес за кореспонденция, съответно в търговския регистър не е вписан друг адрес на управление. От представеното Удостоверение за актуално състояние е видно, че седалището и адресът на управление, вписан в търговския регистър на жалбоподателя е [населено място], а не адрес, попадащ в С.- област, което да обуслови компетентност на орган по приходите с работно място извън пределите на С.- град-както е процесният случай- С.- област. Това изрично посочване на изнесено работно място в заповедта за преназначаване на Е. К. Д. безспорно определя и

неговата териториална компетентност да издава заповеди за възлагане на ревизии по отношение на данъчни субекти, чиито седалища и адрес на управления са извън С.-град. Наред с това, и в заповедта за възлагане на ревизия, и в заповедта за определяне на компетентен орган, е посочен адрес за кореспонденция на ревизирания данъчен субект само и единствено [населено място], [улица]. В ревизионния доклад изрично е посочено, че дружеството- жалбоподател е с обща регистрация по ДОПК- ТД на НАП- [населено място]. Органът, възложил ревизията не е притежавал правомощия да възложи ревизия на данъчен субект, чието седалище и адрес на управление се намира извън пределите на неговата териториална компетентност/ аргумент от разпоредбата на чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК-Ревизията може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция/. По делото не се представиха и доказателства, сочещи, че Директорът на ТД на НАП- С.-град е определил Е. К. Д. за компетентен орган по възлагане на ревизии в ТД на НАП- С.- град. По делото не се представиха никакви доказателства, сочещи, че по отношение на органа, възложил ревизията са предоставени правомощия да възлага, респективно на това- да издава Ревизионни актове извън териториалния обхват и определеното му и изнесено работно място- С.- област. Липсата на компетентност, както у органа, възложил ревизията, води до нищожност на издадения ревизионен акт поради липса на териториална компетентност. В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически/административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-свкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146, т.1 АПК/приложим по силата на препращащата норма на параграф 2 от ДОПК/. Липсата на компетентност у издателя на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предполага обявяването и.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноси в размер 700 лева- държавна такса и възнаграждение за вещи лица. Дружеството- жалбоподател, представлявал от адвокат, но в представеното пълномощно нито е договорено, нито пък се съдържат доказателства за реално плащане на някакво възнаграждение на адвоката.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160, ал.1 ДОПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА Ревизионен акт №08.11.2010 година, потвърден с Решение №27/06.01.2011 година на Директор на Дирекция” ОУИ”.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ"ОУИ" ПРИ ЦУ НА НАП- ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма] ГР.С. СУМАТА ОТ 700 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ"ОУИ".

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на жалбоподателя,на ответника по жалбата и на СГП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК,

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: